

Registan

Al jaren droomde ik ervan om naar Centraal Azië te reizen. Voor mij een bestemming die tot de verbeelding spreekt maar waar je niet zo snel naartoe op vakantie gaat. Afgelopen oktober was het dan toch zo ver, mijn reis met de Registan is geboekt.

3 maanden later zit ik op het vliegveld te wachten op mijn vlucht naar Ashgabat. Afgelopen weken wanneer ik iemand vertelde waar ik naartoe ging kreeg ik vaak te horen: 'Ashgabat, Turkmenistan? Nooit van gehoord!'. Van Oezbekistan hadden ze wel eens gehoord, Kazachstan kende ze wel, dankzij de film Borat. Zelf ken ik de mooie foto's uit reisboeken maar verder weet ik ook niet helemaal wat ik moet verwachten.

De eerste indrukken van nachtelijk Ashgabat zijn overweldigend, voor mijn gevoel zit ik in een taxi door Disneyland. Glimmende straten, overal fonteinen en de meest prachtig verlichtte gebouwen.

Ook bij daglicht blijkt Ashgabat niet tegen te vallen, integendeel. We bezoeken onder andere Nisa, de oude hoofdstad van de Partizanen, het Mausoleum en de Moskee van Turkmenbasi en het nationaal museum met een verassend mooie collectie.

Ook zoiets verbazingwekkends, over enkele jaren zal deze woestijnstad gelegen zijn in een bosrijke omgeving. Althans met dat doel heeft de overheid onlangs nog 5 miljoen (dennen)bomen aangeplant...

Het andere hoogtepunt van mijn bezoek aan Turkmenistan zijn de Ruines van de oude stad Merv, prachtig! In Turkmenistan had ik graag nog wat meer willen zien, maar de Registan trein neemt mij alweer verder naar Oezbekistan.

Mijn eerste kennismaking met Oezbekistan is Boechara, wat een prachtige stad! Te voet verkennen we het oude centrum, drinken thee in een van de leuke theehuizen en hebben lunch in een oud Joods huis. De Moskeen en Medrassa's zijn prachtig gerestaureerd en ik kan dan ook niet stoppen met foto's maken.

Ook Khiva heeft een zeer mooie oude binnenstad. Via een van de torens ga ik de stadsmuur op, hier heb ik een mooi uitzicht over Khiva. In Khiva lopen veel lokale toeristen rond en bruidsparen maken hier hun trouwfoto's. Ze willen maar wat graag ook met ons op de foto!

Het eten hier is trouwens erg lekker. Een traditionele lunch bestaat uit Shorpa, een goed gevulde soep, verschillende salades en Manty, een soort ravioli, als hoofdgerecht. Ook het nationale gerecht Plov staat enkele malen op het menu. Plov is een verassend smakelijk eenpansgerecht dat bestaat uit rijst, (schapen)vlees, uien, wortels en rozijnen.

Na aankomst in Samarkand zie ik al van verre het Registan plein, een van de hoogtepunten van de reis. Wat ik mis is een gezellig oud centrum zoals in Khiva of Boechara. Maar het Registan plein, het Gur-E Amir Mausoleum en vooral ook de Shakhi Zinda Mausoleums maken dit al snel goed.

Omdat de bergpassen dicht gesneeuwd zijn rijden we via een omweg naar Shakhrisabz, de geboorteplaats van Timur. We bezoeken Timur's zomerpaleis met de alleszeggende inscriptie: "If you challenge our power - look at our buildings!" Bij de Kok Gumbaz moskee en het Hazrat-I Imam complex koop ik nog wat souvenirs.

Aan souvenirwinkels trouwens geen gebrek in Oezbekistan, dit in tegenstelling tot Turkmenistan en Kazachstan. Vrijwel in elke medrassa wordt er bijverdient met de verkoop van souvenirs. Sjaals, borduurde tassen, traditionele hoofddekseis en geglazuurde tegeltjes behoren tot het assortiment. Vergeet niet af te dingen!

Tasjkent is mijn laatste stop in Oezbekistan. Na al die prachtig gerestaureerde historische steden is Tasjkent opvallend modern. De meeste historische monumenten hier zijn verwoest door een grote aardbeving in 1966.

Vanuit Tasjkent reizen we wederom per trein verder. Deze keer gaan we de grens over met Kazachstan. We maken een stop in Turkestan, de meest historische stad van Kazachstan. Hier bezoeken we het mausoleum van Khoja Ahmed Yasawi. Westerse toeristen zie ik hier niet, wel zijn er vele pelgrims. Volgens locale traditie zijn drie bezoeken aan Turkestan gelijk aan een bedevaartstocht naar Mekka.

Tijdens de laatste nacht in de trein leggen we het traject van Turkestan naar Almaty af. In de ochtend wordt ik wakker als de trein door het steppe landschap verder tuft. Wat een prachtige natuur heeft Kazachstan! Zeker een aanrader voor de actieve reizigers, deze kan hier naar hartenlust wandelen, paardrijden of skiën. Voor deze natuurlijk zou ik absoluut nog eens terug willen.

We bezoeken enkele bezienswaardigheden in Almaty zoals de Zenkow kathedraal, het op een na grootste houten gebouw ter wereld wat gebouwd is zonder ook maar een ijzeren spijker te gebruiken. In de avond bezoeken we de wereldberoemde schaatsbaan van Almaty, Medeo. Helaas wordt deze gerestaureerd, in 2011 organiseert Almaty de Azië winter spelen en dan moet alles er piekfijn uitzien.

Voordat we naar het (moderne) vliegveld gaan voor onze terugreis hebben we eerst nog een smaakvol diner in een traditionele Yurt in de bergen van Almaty. Op het menu staat Besbarmak, het traditionele gerecht van Kazakstan, en overheerlijke shasliks. En met een laatste wodka proost ik op de prachtige reis die ik achter de rug hebben.